

IV. ЮВІЛЕЇ

ЧЕРНІНУ ВАЛЕНТИНУ МИХАЙЛОВИЧУ – 85!

У 2018 р. виповнилося 85 років із дня народження Черніна Валентина Михайловича – відомого українського географа-картографа, кандидата географічних наук, випускника кафедри геодезії та картографії географічного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Народився 29 вересня 1933 р. у Києві.

У 1950 р. – технік-геодезист в Інституті Укрдіпрогаз.

Після закінчення у 1953 р. Київського топографічного технікуму і до 1964 р. працював техніком, інженером, начальником партії у польових топографічних загонах, підприємствах Мінавтошляхдору України і експедиціях Київського держуніверситету ім. Т. Г. Шевченка.

У 1963 р. закінчив навчання на кафедрі геодезії та картографії географічного факультету Київського держуніверситету ім. Т. Г. Шевченка і перейшов працювати у Сектор географії АН УРСР, де брав участь у створенні Атласу "Природные условия и естественные ресурсы Украинской ССР".

У 1966 р. закінчив заочно аспірантуру при Київському державному університеті ім. Т. Г. Шевченка.

У 1967 р. захистив кандидатську дисертацію *"Деякі особливості дрібномасштабного морфометричного картографування"* (наук. кер. – канд. техн. наук, проф. А. С. Харченко).

Із 1969 до 1977 р. працював доцентом кафедри геодезії та картографії географічного факультету Київського державного університету. Був заступником декана із заочного навчання.

У 1977 р. перейшов до Київського Інституту геології й розробки паливних копалин Міністерства нафтової промисловості СРСР. Працював завідувачем лабораторії алгоритмізації процесів обробки матеріалів дистанційної інформації; над розробкою, випробуванням на практиці та упровадженням нових методів і засобів космічного знімання при картографуванні й вивченні нафтогазоносних районів СРСР.

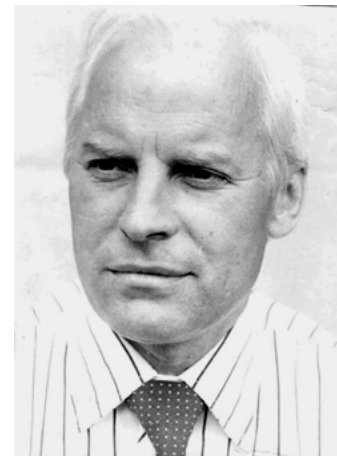
Із 1985 р. – доцент кафедри техніки, технології та методів дистанційного зондування Землі в Інституті підвищення кваліфікації Міністерства геології СРСР (м. Київ). У 1991–1995 рр. – професор кафедри "Дистанційні методи в геології".

1995–1999 рр. – старший науковий співробітник Українського науково-дослідного і проектно-дослідницького інституту із прогнозування та дистанційного зондування агроресурсів у відділі Дистанційного зондування, потім – співробітник Інституту статистики Держкомстату України.

Читав курс *"Дистанційне зондування Землі"*.

Автор близько 70 наукових праць, карт атласу "Природные условия и естественные ресурсы Украинской ССР" (1978).

Наукові інтереси: упровадження в картографію математичних методів і засобів обчислювальної техніки, картографічні методи досліджень та дистанційне зондування Землі. Створив на географічному факультеті студентський зал персональної обчислювальної техніки.

ХІЛЬЧЕВСЬКОМУ ВАЛЕНТИНУ КИРИЛОВИЧУ – 65!

У 2018 р. виповнилося 65 років із дня народження Хільчевського Валентина Кириловича – відомого українського гідролога-гідрохіміка, гідроеколога, доктора географічних наук, професора, заслуженого діяча науки і техніки України, завідувача кафедри гідрології та гідроекології географічного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Народився 23 грудня 1953 р. у селищі Хотів Києво-Святошинського району Київської області.

У 1976 р. закінчив кафедру гідрології суші географічного факультету Київського державного університету імені Т. Г. Шевченка за спеціальністю "Гідрологія суші", спеціалізація "Гідрохімія". Одразу залишився працювати в університеті (його університетський трудовий стаж – 42 роки).

У діяльності В. К. Хільчевського в алмаmater можна виділити три основні періоди: 1) 1976–1989 рр. – науковець у проблемній науково-дослідній лабораторії гідрохімії географічного факультету; 2) 1989–2000 рр. – викладач (доцент, професор) кафедри гідрології й гідрохімії; 3) із 2000 р. – завідувач кафедри гідрології та гідроекології.

У проблемній науково-дослідній лабораторії гідрохімії протягом 1977–1987 рр. очолював наукові експедиції. У 1988 р. отримав учене звання *старший науковий співробітник*.

Протягом 1988–1989 рр. проходив наукове стажування та читав лекції в Бухарестському університеті (Румунія).

Захистив кандидатську і докторську дисертації з географічних наук:

1984 р. – *Зміна хімічного складу річкових вод басейну Верхнього Дніпра під впливом антропогенного фактора*. – Кандидатська дисертація за спеціальністю "Гідрохімія". – Гідрохімічний інститут Держжомгідромету СРСР (м. Ростов-на-Дону, Росія), науковий керівник – В. І. Пелешенко;

1996 р. – *Оцінка впливу агрохімічних засобів на стік хімічних речовин та якість поверхневих вод (на прикладі басейну Дніпра)*. – Докторська дисертація за спеціальністю "Гідрологія суші, водні ресурси, гідрохімія". – Київський національний університет імені Тараса Шевченка.

Очолити у 2000 р. кафедру "Гідрології та гідрохімії", став ініціатором перейменування кафедри на "Кафедра гідрології та гідроекології" (2002). У 2006 р. його обрано академіком Академії вищої освіти України.

Читає спецкурси: "Основи гідрохімії", "Водопостачання та водовідведення: гідроекологічні аспекти", "Гідрохімія Світового океану", "Екологічні аспекти очистки вод", "Мінеральні води" тощо.

Наукові інтереси: В. К. Хільчевський – керівник університетської наукової школи гідрохімії та гідроекології, визнаної за межами України. Є одним із розробників схеми сучасного водогосподарського районування України, затвердженого Верховною Радою України у 2016 р. і включеного до Водного кодексу України.

Керував дослідженнями за 11 національними та галузевими проектами, присвяченими формуванню хімічного складу поверхневих вод під дією техногенних чинників; розробив основи гідрохімії регіональних басейнових систем. На основі гідрохімічних і гідрологічних досліджень на експериментальних водозборах Придеснянської (зона мішаних лісів), Богуславської (лісостепова зона) і Велико-Анадольської (степова зона) водобалансових станцій розвинув дослідження з гідрохімії поверхнево-схилового стоку, започаткував науковий напрям – агрогідрохімія.

Під його науковим керівництвом захищено чотири докторські та 10 кандидатських дисертацій.

Наукові праці: має понад 370 наукових праць, серед яких низка гідрохімічних карт у "Гидрохимическом атласе СССР" (1990) та "Національному атласі України" (2007), 40 книг, у т. ч. 25 монографій, зокрема: *Роль агрохімічних засобів у формуванні якості вод басейну Дніпра* (1996); *Вплив сульфатного карсту на хімічний склад природних вод у басейні Дністра* (2002); *Гідроекологічний стан басейну Західного Бугу* (2006); *Гідролого-гідрохімічна характеристика мінімального стоку річок басейну Дніпра* (2007); *Водні ресурси та якість річкових вод басейну Південного Бугу* (2009); *Гідроекологічний стан басейну Горині в районі Хмельницької АЕС* (2011); *Гідрохімічний режим та якість води Інгульця в умовах техногенезу* (2012); *Методики гідрографічного та водогосподарського районування території України відповідно до вимог Водної рамкової директиви Європейського Союзу* (2013); *Водний фонд України: Штучні водойми – водосховища і ставки* (2014).

Опубліковано вісім підручників, серед них: *Гідрохімія України* (1995); *Загальна гідрохімія* (1997); *Водопостачання і водовідведення: гідроекологічні аспекти* (1999); *Загальна гідрологія* (2008); *Основи океанології* (2008); *Основи гідрохімії* (2012) та 11 навчальних посібників.

Опубліковано понад 150 статей, із яких 24 – у міжнародних журналах і матеріалах міжнародних симпозіумів та конференцій.

Експедиції: учасник експедицій по Чорному та Азовському морях, вивчав річки України, меліоративні системи та водойми-охолоджувачі АЕС, водні об'єкти на території Росії, Білорусі, Румунії (Дунай, річки Трансільванії). Із вченими Гідрохімічного інституту (м. Ростов-на-Дону, Росія) випробовував дистанційні методи досліджень із гелікоптера.

В. К. Хільчевський – голова спеціалізованої вченої ради із захисту докторських і кандидатських дисертацій з гідрології та метеорології (із 2003 р.).

Засновник та головний редактор редколегії періодичного наукового збірника "Гідрологія, гідрохімія і гідроекологія" (із 2000 р.).

Ініціатор проведення Всеукраїнських наукових конференцій із міжнародною участю "Проблеми гідрології, гідрохімії і гідроекології" (2001, 2003, 2006 рр. – м. Київ; 2009 – м. Луганськ; 2011 – м. Чернівці; 2014 – м. Дніпропетровськ).

Нагороди: почесна грамота Київського національного університету імені Тараса Шевченка (1987, 2009); почесна грамота Київського міського голови (2002); почесна грамота Міністерства освіти і науки України (2003); нагрудний знак "Відмінник освіти України" (2004); нагрудний знак "Почесний працівник гідрометслужби України" (2003); почесна грамота Держводгоспу України (2006); почесне звання "Заслужений діяч науки і техніки України" (2009); Медаль Академії наук вищої освіти України "За успіхи в науково-педагогічній діяльності" (2011); почесна грамота Малої академії наук (2014).

МЕЛЬНИЧУКУ АНАТОЛІЮ ЛЕОНІДОВИЧУ – 45!

У 2018 р. виповнилося 45 років із дня народження Мельничука Анатолія Леонідовича – відомого українського соціо-економіко-географа, кандидата географічних наук, доцента кафедри економічної та соціальної географії географічного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Народився 26 листопада 1973 р. у м. Бердичеві на Житомирщині.

Працював лаборантом, учителем географії у загальноосвітній школі № 11 м. Бердичева.

У 2000 р. закінчив географічний факультет Київського національного університету імені Тараса Шевченка за спеціальністю "Соціо-економіко-географ".

У 2000–2003 рр. – аспірант Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

У 2004 р. захистив кандидатську дисертацію *"Суспільно-географічні аспекти природно-техногенної безпеки життєдіяльності населення України"* (наук. кер. – д-р геогр. наук, проф. А. В. Степаненко).

Із 2003 р. – молодший науковий співробітник, із 2009 р. – науковий співробітник, у 2011 р. – завідувач НДЛ "Регіональних проблем економіки та політики" географічного факультету.

Із 2011 р. – доцент кафедри економічної та соціальної географії.

Читає курси: *"Соціальна географія", "Історична географія", "Районне планування", "Географія Столичного регіону"*.

Наукові інтереси: історична географія, регіональний розвиток, регіональна природно-техногенна безпека, просторові трансформації, територіальна ідентичність.

Автор та співавтор 100 наукових праць, зокрема монографій і навчальних посібників *"Суспільно-географічні основи раціонального природокористування"* (2006), *"Регіональна економіка"* (2007, 2008), *"Сучасні проблеми регіонального розвитку"* (2009, 2010, 2013), *"Урбаністична Україна: в епіцентрі просторових змін"* (2017).